

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/9461.**

Benyújtás dátuma: **2020-03-03 14:14**

Parlex azonosító: **1B7IC3QR0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Gurmai Zita (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **dr. Varga Judit, igazságügyi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Megfelelően működik-e az igazságügyi orvosszakértői rendszer?**"

Tisztelt Miniszter asszony!

Újra a lapok címlapjára került a brutálisan bántalmazott Orosz Bernadett ügye. Napvilágot látott ugyanis az orvosszakértői vélemény tartalma, ami újabb kérdéseket vet fel. A dokumentum ugyanis gyakorlatilag arról számol be, hogy az orrsonttörésen kívül az áldozat csak nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Az irat értelmében hölgy élete egy pillanatig nem forgott veszélyben. A vélemény külön kiemeli, hogy az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 16. számú módszertani levele szerint a középfül bevérvésével járó dobhártya repedése nyolc napon belüli gyógytartamú, azaz legfeljebb könnyű testi sérülésnek számít.

Ezzel szemben azonban a valóság teljesen más képet mutat. Az áldozat orrsérülése ugyan valóban nem látszik már, gyógyultnak azonban semmiképpen sem mondható. A sérült továbbra is nehezen lélegzik, az orrán nem kap levegőt. Továbbá határozottan kijelentette, hogy fojtogatták a bántalmazás során, még ha a leletek ezt minden kétséget kizáróan nem is bizonyítják. Így az életére irányuló támadás szintén nehezen vitatható. Elmondásából azt is tudjuk, hogy dobhártyája szöveteinek regenerálódása három hetet vett igénybe. Így ezt nyolc napon belüli sérülésnek beállítani teljes képtelenség, bármit is állít az Igazságügyi Orvostani Intézet vonatkozó módszertani levele.

A kialakult ellentmondások meglátásom szerint abból adódnak, hogy az igazságügyi orvosszakértői rendszer működésének nem adottak a feltételei. A szakvélemény elkészítője személyesen nem találkozik az érintettel, csupán a korábban készült leletekből tájékozódik. Ha azonban ezek a leletek nem elég alaposak, akkor a szakvélemény sem lesz képes a valóságnak megfelelő képet mutatni. A kórházi osztályok brutális túlterheltsége azonban nem ad lehetőséget ezeknek az igazságügyi

szempontból sorsdöntő dokumentumok igazán alapos elkészítésére.

A fentiekre tekintettel kérdézem tisztelt Miniszter asszonyt:

Elfogadhatónak tartja-e, hogy a szakértői vélemény készítője munkája során nem találkozik a sérülttel?

Miért minősül nyolc napon belül gyógyuló sérülésnek a több hétig tartó gyógyulási folyamat?

Mit kíván tenni a minisztérium az igazságügyi orvosszakértői rendszer hatékonyabb működése érdekében?